Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0015

Bekæmpelse af straffrihed gennem EU-sanktioner, herunder den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (den såkaldte EU-Magnitskij-lov)

Europa-Parlamentets beslutning af 21. januar 2026 om bekæmpelse af straffrihed gennem EU-sanktioner, herunder den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (den såkaldte EU-Magnitskij-lov) (2025/2049(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder af 10. december 1948,

– der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950,

– der henviser til den internationale konvention af 16. december 1966 om borgerlige og politiske rettigheder,

– der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2, artikel 3, stk. 5, artikel 21, 23, 29 og artikel 31, stk. 2,

– der henviser til artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som vedrører vedtagelse af restriktive foranstaltninger over for fysiske eller juridiske personer og grupper eller ikkestatslige enheder,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

– der henviser til erklæring nr. 25. vedføjet som bilag til Lissabontraktaten, som omhandler behovet for at beskytte og

overholde retten til en retfærdig rettergang for enkeltpersoner eller enheder, der er omfattet af EU's restriktive foranstaltninger eller af EU's foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme,

– der henviser til sine beslutninger om krænkelser af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (kaldet "uopsættelige beslutninger"), som er vedtaget i henhold til forretningsordenens artikel 150,

– der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1999[1] og Rådets forordning (EU) 2020/1998[2] af 7. december 2020 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne,

– der henviser til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/371 af 2. marts 2021[3], (EU) 2021/478 af 22. marts 2021[4] og (EU) 2025/1111 af 28. maj 2025[5] om gennemførelse af forordning (EU) 2020/1998 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne,

– der henviser til Rådets afgørelser om ændring af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1999, herunder Rådets afgørelse (FUSP) 2021/372 af 2. marts 2021[6], (FUSP) 2021/481 af 22. marts 2021[7], (FUSP) 2021/2197 af 13. december 2021[8], (FUSP) 2023/1504 af 20. juli 2023[9], (FUSP) 2023/1716 af 8. september 2023[10], (FUSP) 2024/1025 af 4. april 2024[11], (FUSP) 2024/1074 af 4. april 2024[12], (FUSP)

---

1 EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1999/oj.
2 EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1998/oj.
3 EUT L 71 I af 2.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/371/oj.
4 EUT L 99 I af 22.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/478/oj.
5 EUT L, 2025/1111, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1111/oj.
6 EUT L 71 I af 2.3.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/372/oj.
7 EUT L 99 I af 22.3.2021, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/481/oj.
8 EUT L 445 I af 13.12.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/2197/oj.
9 EUT L 183 I af 20.7.2023, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1504/oj.
10 EUT L 221 I af 8.9.2023, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1716/oj.
11 EUT L, 2024/1025, 5.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1025/oj.
12 EUT L, 2024/1074, 12.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1074/oj.

2024/1175 af 19. april 2024[13], (FUSP) 2024/1967 af 15. juli 2024[14], (FUSP) 2024/3004 af 2. december 2024[15], (FUSP) 2025/346 af 18. februar 2025[16] og (FUSP) 2025/1110 af 27. maj 2025[17],

– der henviser til sin beslutning af 8. juli 2021 om den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov)[18] og sin beslutning af 2. april 2025 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området – årlig betænkning 2024[19],

– der henviser til Rådets konklusioner af 18. november 2020 om EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, som er blevet fornyet frem til 2027,

– der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2023/2721 af 4. december 2023 om ændring af afgørelse (FUSP) 2020/1999 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne[20], som forlængede den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov) med tre år frem til den 8. december 2026,

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A10-0266/2025),

A. der henviser til, at artikel 21 i TEU fastsætter, at "Unionens optræden på den internationale scene bygger på […] demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten";

B. der henviser til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner, som blev vedtaget i december 2020, giver EU mulighed for at indføre restriktive foranstaltninger over for

---

13 EUT L, 2024/1175, 19.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1175/oj.
14 EUT L, 2024/1967, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1967/oj.
15 EUT L, 2024/3004, 3.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3004/oj.
16 EUT L, 2025/346, 19.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/346/oj.
17 EUT L, 2025/1110, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/1110/oj.
18 EUT C 99 af 1.3.2022, s. 152.
19 EUT C, C/2025/4390, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.
20 EUT L, 2023/2721, 5.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2721/oj.

enkeltpersoner og enheder, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, overalt i verden; der henviser til, at visse EU-medlemsstater har vedtaget deres egen nationale menneskerettighedssanktionslovgivning, og at disse love er vigtige redskaber til at supplere EU's sanktioner; der henviser til, at USA, Canada, Det Forenede Kongerige, Australien og andre ligesindede lande har indført lignende sanktionsordninger; der henviser til, at samarbejde og koordinering mellem ligesindede lande om sanktioner øger sanktionernes effektive virkning;

C. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i en enstemmig afgørelse fra syv dommere i sagen Magnitskij m.fl. mod Rusland (ansøgning nr. 32631/09 og 53799/12) den 27. august 2019 fastslog, at Rusland var ansvarlig for Sergej Magnitskijs død i fængslet, og at han havde været udsat for forsætlige voldshandlinger, der udgjorde umenneskelig og nedværdigende behandling; der henviser til, at ingen er blevet gjort strafferetligt ansvarlig på trods af undersøgelser af hans tilbageholdelse, tortur, ulovlige posthume retsforfølgning og død;

D. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 8. juli 2021 om den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner hilste vedtagelsen af sanktionsordningen velkommen som en væsentlig tilføjelse til EU's menneskerettigheds- og udenrigspolitiske værktøjskasse;

E. der henviser til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner finder anvendelse på en bred vifte af menneskerettighedskrænkelser, og at de enkeltpersoner og enheder, der er opført på listen, kan omfatte gerningsmænd, medskyldige og tredjeparter, der leverer materiale eller teknisk bistand til undertrykkelse;

F. der henviser til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner er rettet mod individuelle gerningsmænd og enheder frem for brede økonomiske sektorer, hvilket mindsker den indirekte indvirkning på den brede befolkning og undgår at hindre adgangen til fødevarer, medicin eller offentlige tjenester;

G. der henviser til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner også omfatter udbredte krænkelser og overtrædelser samt systematiske eller alvorlige betænkeligheder med hensyn til målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 21 i TEU, som f.eks. tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, slaveri, udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser og drab, tvungne forsvindinger af personer, vilkårlige anholdelser eller tilbageholdelser, menneskehandel, seksuel og kønsbaseret vold, krænkelser eller overtrædelser af retten til frit at deltage i fredelige

forsamlinger og til foreningsfrihed, krænkelser eller misbrug af menings- og ytringsfriheden samt krænkelser eller misbrug af religions- og trosfriheden;

H. der henviser til, at listeopførelser under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner er en form for international anerkendelse for ofre for menneskerettighedskrænkelser;

I. der henviser til, at tværnational undertrykkelse endnu ikke er medtaget på listen over alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, som udløser sanktioner under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner;

J. der henviser til, at Parlamentet i adskillige beslutninger har opfordret til, at sanktionsinstrumenter anvendes mere fleksibelt og oftere i sager om de alvorligste internationale forbrydelser eller alvorlige menneskerettighedskrænkelser;

K. der henviser til, at der pr. 4. november 2025 var foretaget 168 listeopførelser under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (131 enkeltpersoner og 37 enheder); der henviser til, at listen under denne ordning er vokset, og at der ikke er megen viden om dens virkning og effektivitet;

L. der henviser til, at der trods fremskridt stadig er betydelige mangler i de tværnationale listeopførelsers geografiske og tematiske dækning og i fastsættelsen af benchmarks, som er i overensstemmelse med sanktionernes formål; der henviser til, at korruption på trods af flere opfordringer fra Parlamentet endnu ikke betragtes som en forbrydelse inden for rammerne af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner;

M. der henviser til, at listeopførelserne primært har haft fokus på krænkelser af den fysiske integritet og civil-politiske rettigheder, navnlig dem, der er rettet mod politiske modstandere og aktivister, hovedsagelig mænd, i autoritære regimer, snarere end på de alvorligste internationale forbrydelser, som f.eks. folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, og systemiske krænkelser af socioøkonomiske rettigheder;

N. der henviser til, at listeopførelserne i overensstemmelse med EU's strategiske forbindelser og geopolitiske interesser i høj grad har været geografisk koncentreret, hvilket betyder, at der ikke i tilstrækkelig grad er taget fat på andre områder og sammenhænge;

O. der henviser til, at fortrolighed omkring potentiel opførelse på eller fjernelse fra listen er afgørende for at sikre effektiviteten af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner; der henviser til, at Parlamentet bør spille en rolle i denne proces;

P. der henviser til, at den parlamentariske kontrol med den globale EU-

ordning for menneskerettighedssanktioner er nødvendig for at styrke dens legitimitet; der henviser til, at Rådet fortsat ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til Parlamentets beslutninger med henstillinger om yderligere opførelser på listen;

Q. der henviser til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner i øjeblikket kun indeholder bestemmelser om indefrysning af aktiver og visumforbud;

R. der henviser til, at den nuværende ordning med indefrysning af aktiver og visumforbud kan suppleres med yderligere foranstaltninger, som f.eks. restriktioner for finansielle tjenesteydelser, offentlige udbud og deltagelse i EU-finansierede projekter, og at dens anvendelsesområde bør udvides til at omfatte de nærmeste familiemedlemmer til krænkere af menneskerettighederne;

S. der henviser til, at Kommissionens vejledning fortsat er utilstrækkelig til at klarlægge anvendelsesområdet for forbuddene mod at yde enhver form for støtte, herunder teknisk og materiel støtte til enkeltpersoner og enheder, der er omfattet af sanktioner;

T. der henviser til, at visse gennemførelsesmæssige smuthuller, som f.eks. undtagelsesklausuler, der tillader kontrakter, som er indgået, før en person eller enhed blev opført på listen, skaber muligheder for omgåelse af sanktionerne og for mindskelse af virkningerne af dem;

U. der henviser til, at EU's eksisterende geografiske sanktionsordninger omfatter bredere restriktioner, der kan supplere den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner gennem krydsopførelse;

V. der henviser til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner i vid udstrækning har fokuseret på embedsmænd og funktionærer på lavere niveau, mens personer med reel politisk og militær magt ofte er forblevet uden for rammerne af udpegelserne;

W. der henviser til, at opførelser på listen under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner til dato ikke har været rettet mod nogen aktører, der er ansvarlige for at begå nogle af de centrale internationale forbrydelser som anerkendt i Romstatutten;

X. der henviser til, at civilsamfundsaktører stadig samarbejder uformelt med EU-institutionerne om at foreslå navne til opførelse på listen, idet der ikke findes nogen struktureret mekanisme for deres input; der henviser til, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) mangler ressourcer til at vurdere, undersøge og reagere på de oplysninger, den modtager;

Y. der henviser til, at forbedret gennemsigtighed, koordinering med ansvarlighedsmekanismer, koordinering med internationale aktører

og ligesindede lande og anvendelse af listeopførelser på FN-plan ville styrke sanktionsordningens effektivitet;

Z. der henviser til, at nogle medlemsstater har undladt at overholde EU's sanktioner ved at tillade enkeltpersoner, der er omfattet af sanktioner, at rejse ind på EU's område; der henviser til, at en sådan manglende overholdelse af sanktionerne i høj grad skader EU's troværdighed og undergraver den effektive virkning af EU's sanktionsordninger;

AA. der henviser til, at gennemførelsen i vid udstrækning sker på nationalt plan, og at hver medlemsstat er ansvarlig for at håndhæve sanktionerne på sit område; der henviser til, at dette indebærer en risiko for svage forbindelser, hvor enkeltpersoner eller virksomheder kan forsøge at omgå sanktionerne ved at flytte penge eller aktiviteter til medlemsstater med langsommere eller mindre stringent gennemførelse; der henviser til, at EU-institutionerne gentagne gange har fremhævet behovet for en mere ensartet og koordineret anvendelse for at gøre sanktionerne reelt effektive;

AB. der henviser til, at Parlamentet i adskillige beslutninger har opfordret til, at der indføres afstemning med kvalificeret flertal i forbindelse med vedtagelsen af sanktioner under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner;

AC. der henviser til, at forlængelsen af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner frem til december 2026 giver mulighed for at revidere ordningen;

1. gentager sin opbakning til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner som et uundværligt udenrigspolitisk redskab til at fremme menneskerettighederne i hele verden og styrke EU's menneskerettighedsværktøjskasse, navnlig i betragtning af dens evne til at bidrage til at ændre adfærden hos de enkeltpersoner og enheder, der er omfattet af sanktioner, og til indsatsen for at drage de umiddelbare gerningsmænd, de medskyldige, anstifterne og dem, der indirekte støtter alvorlige menneskerettighedskrænkelser, samt dem, der direkte eller indirekte får gavn af sådanne krænkelser, herunder den nærmeste familie; fremhæver, at instrumentet er udformet, så det ikke påvirker befolkningens udøvelse af menneskerettighederne;

2. bekræfter på ny sit urokkelige engagement i at bekæmpe straffrihed for alvorlige menneskerettighedskrænkelser i hele verden gennem en effektiv anvendelse af EU's eksisterende sanktionsinstrumenter og -værktøjer, herunder den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner; bekræfter sit urokkelige engagement i det internationale retssystem, som står over for hidtil usete udfordringer, herunder grundløse sanktioner mod dommere og ansatte ved Den Internationale Straffedomstol, hvoraf nogle er EU-

borgere; opfordrer i den forbindelse indtrængende EU til at aktivere sin statut om spærring[21] for at begrænse virkningen af disse sanktioner;

Politikkohærens og strategisk effektivitet

3. opfordrer til en omfattende konsekvensanalyse af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner og dens interaktion med EU's landespecifikke sanktioner og EU's andre horisontale restriktive foranstaltninger med henblik på at evaluere dens sammenhæng, proportionalitet og effektivitet, herunder med hensyn til at ændre adfærden hos dem, der er opført på listen, identificere operationelle mangler og sikre en konsekvent og strategisk anvendelse i hele verden, og tilskynder til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner revideres i overensstemmelse med resultaterne af denne konsekvensanalyse;

4. opfordrer til, at der mindst hver 12. måned foretages en rutinemæssig og systematisk gennemgang af opførelser på listen under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner for at sikre, at de er konsekvente, forholdsmæssige og i overensstemmelse med de aktuelle oplysninger og retsafgørelser;

5. mener, at der bør fremlægges flere oplysninger om kriterierne for at blive fjernet fra listen med henblik på at øge den juridiske klarhed, retssikkerheden, gennemsigtigheden og ansvarligheden;

6. gentager, at det er vigtigt, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner er i overensstemmelse med og supplerer EU's landespecifikke og horisontale restriktive foranstaltninger, sektorspecifikke foranstaltninger og våbenembargoer såvel som eksisterende internationale sanktionsrammer;

7. opfordrer Rådet til at tilpasse listeopførelserne under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner til ligesindede partneres, navnlig G7's og FN's Sikkerhedsråds sanktionslister, når det er politisk og juridisk muligt, med henblik på at øge den globale legitimitet og effektivitet;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge synergierne mellem den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner og internationale ansvarlighedsmekanismer – såsom FN, Den Internationale Straffedomstol og regionale menneskerettighedsdomstole – for at forbedre effektiviteten af EU's

---

21 Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1 og 7). http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2271/oj).

foranstaltninger mod alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

9. understreger, at det er vigtigt, at EU-kandidatlande og potentielle kandidatlande tilpasser sig den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner i overensstemmelse med deres bredere tilpasning til EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;

10. støtter fuldt ud indførelsen af målrettede korruptionsbekæmpende sanktioner inden for EU's rammer, hvilket længe har været en prioritet for Parlamentet, enten gennem medtagelse af sådanne i den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner eller gennem en anden ordning; anbefaler, at ordningens anvendelsesområde udvides til at omfatte omfattende korruptionssager og misbrug af statslige indkøbskontrakter, som direkte understøtter autoritære regimer, således at menneskerettighedskrænkelser kædes sammen med kleptokratisk praksis; understreger desuden, at sanktioner mod korruption bør tage hensyn til den bredere systemiske kontekst og være tæt forbundet med omfattende strategier over for de respektive aktører; glæder sig over, at Kommissionen har fremsat et forslag til en sanktionsordning til bekæmpelse af korruption; finder det beklageligt, at sagen er blevet blokeret i Rådet af nogle medlemsstater;

11. understreger, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner også bør tage fat på menneskerettighedskrænkelser, der muliggøres gennem digital overvågning, spywareeksport og andre teknologier, der anvendes til undertrykkelse, og forsætlige handlinger inden for miljøødelæggelse, hvor der er en klar hensigt om at skade civilbefolkningen; opfordrer til udtrykkelige listeopførelser af enkeltpersoner, der er involveret i sådanne overgreb;

12. bifalder den seneste anvendelse af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner over for aktører, der er ansvarlige for tværnational undertrykkelse af systemkritikere og menneskerettighedsforkæmpere, og opfordrer til flere listeopførelser for at afspejle denne stigende globale tendens og systematisk at vurdere tværnationale undertrykkelseshandlinger, herunder digital overvågning, chikane af personer i eksil og grænseoverskridende intimidering, desinformation og retligt misbrug; opfordrer Rådet til at vedtage en arbejdsdefinition af tværnational undertrykkelse for at sikre konsekvent sanktionering, herunder af ikkestatslige stedfortrædere, som f.eks. private sikkerhedsfirmaer og diasporaorganisationer; opfordrer EU til at intensivere anvendelsen af sanktioner mod enkeltpersoner og enheder, hvor det er troværdigt dokumenteret, at de er ansvarlige for tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere, herunder chikane af familiemedlemmer, digitale angreb eller intimidering i udlandet;

13. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at afholde sig fra bilaterale politiske eller diplomatiske handlinger, der undergraver deres engagement i internationale strafferetlige mekanismer, herunder Romstatutten, eller forsvaret af menneskerettighederne eller er i modstrid med EU's fælles holdning vedrørende sanktioner, pålægger næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til, hvis der ikke tages højde for denne henstilling, at opfordre de berørte medlemsstater til at tilpasse deres indsats og opretholde EU's enhed; opfordrer medlemsstaterne til at styrke koordineringen og gøre brug af deres egne instrumenter, som f.eks. universel jurisdiktion og nationale sanktioner, forudsat at disse bruges på en koordineret måde til støtte for EU's fælles mål, for at opnå betydelige ændringer og bidrage til at nå målene for EU's sanktioner;

14. fordømmer, at nogle EU-medlemsstater har undladt at overholde EU's sanktioner ved at tillade enkeltpersoner, der var omfattet af sanktioner, at rejse ind på EU's område og derved har skadet troværdigheden og effektiviteten af sanktionerne; opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at overholde EU's sanktioner fuldt ud og betingelsesløst; opfordrer Kommissionen til som traktaternes vogter at sikre, at EU's medlemsstater overholder sanktionerne, og til strengt og uden forskelsbehandling at gribe ind over for eventuelle tilfælde af manglende overholdelse fra medlemsstaters side;

15. understreger, at EU's restriktive foranstaltninger kun kan være fuldt effektive, hvis de fortolkes, håndhæves og gennemføres konsekvent, hurtigt og ensartet i alle medlemsstater; bemærker forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til retlige rammer, administrative strukturer og operationelle ressourcer til gennemførelse af sanktioner; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt til at sikre en mere harmoniseret og koordineret anvendelse, herunder ved at styrke kapaciteten til indefrysning af aktiver, forbedre informationsudvekslingen og udvikle fælles overvågnings- og håndhævelsesmekanismer på EU-plan;

16. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at finde lovlige veje til at bruge de renter, der opstår i forbindelse med indefrosne aktiver tilhørende enkeltpersoner, som er sanktioneret i henhold til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner, så de kan bruges til fordel for ofre for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, som de sanktionerede personer er ansvarlige for; opfordrer endvidere EU til at undersøge muligheden for at indføre en særlig procedure vedrørende uretmæssigt erhvervede udbytter;

17. glæder sig meget over Rådets vedtagelse af tematiske sanktionspakker under den globale EU-ordning for

menneskerettighedssanktioner; opfordrer indtrængende Rådet til systematisk og proaktivt at vedtage lignende målrettede foranstaltninger til håndtering af andre specifikke og alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder tortur, tvungne forsvindinger, vilkårlige tilbageholdelser og undertrykkelse af civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere;

18. gentager sin opfordring til Rådet om gradvist at gå over til afstemninger med kvalificeret flertal for beslutninger inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der ikke har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, som f.eks. sanktioner;

Styrkelse af bekæmpelsen af straffrihed

19. opfordrer til, at EU's sanktionsordning skal være i overensstemmelse med og supplere den internationale strafferet, den humanitære folkeret og EU's politikker vedrørende retsstatsprincippet og de grundlæggende frihedsrettigheder med henblik på at styrke bekæmpelsen af straffrihed i hele verden;

20. opfordrer indtrængende EU til strategisk at bringe listeopførelserne under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner i overensstemmelse med nationale og internationale strafferetlige tiltag, herunder ved at opføre enkeltpersoner, som der er rejst tiltale mod ved internationale domstole, som f.eks. Den Internationale Straffedomstol, og gerningsmænd til de alvorligste internationale forbrydelser samt aktører, der hindrer sådanne ansvarliggørelsesprocedurer, på listen;

21. understreger, at sanktioner også bør have til formål at sikre, at gerningsmændene til alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og korruption ikke forbliver anonyme, hvorved de ansvarlige udstilles;

22. opfordrer indtrængende Rådet til at sikre, at alle regioner i verden behandles med lige kontrol og engagement, og til at rette op på de nuværende geografiske og tematiske ubalancer i listeopførelserne under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner ved at udvide dem ud over den aktuelle geografiske koncentration til alle enkeltpersoner og enheder, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, uanset deres oprindelsesland;

23. opfordrer Rådet til at lægge særlig vægt på krænkelser såsom seksuel og kønsbaseret vold, diskriminerende politikker og forfølgelse af kvindelige ledere, journalister og aktivister, så disse afspejles tilstrækkeligt i fremtidige opførelser på listen;

24. bemærker, at en betydelig del af de enkeltpersoner, der hidtil er blevet sanktioneret i henhold til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner, har været involveret i statens undertrykkende apparat, men ikke har truffet beslutninger, mens

kun et mindretal af dem, der er opført på listen, besidder ledende politiske og militære stillinger; opfordrer indtrængende Rådet til at udvide udpegelserne ud over gerningsmænd på lavt niveau til også at omfatte politiske og militære ledere og til at sanktionere dem, der er ansvarlige for at have truffet beslutninger, som har ført til alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

25. opfordrer til en øget og mere effektiv kommunikation om pålagte sanktioner for at gentage EU's globale holdning til menneskerettighederne og bekæmpelsen af straffrihed, da enkeltpersoner, som er omfattet af sanktioner, i nogle tilfælde fremstilles som helte af national propaganda og endda belønnes af undertrykkende regimer; bemærker, at det afskrækkende element i den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner virker mest effektivt mod enkeltpersoner og enheder med ejendom eller midler til at rejse til EU;

26. fordømmer alle modforanstaltninger, der pålægges EU eller dets institutioner, medlemsstater, organer eller borgere udelukkende for at fremme og værne om menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet gennem den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner;

Gennemsigtighed, ansvarlighed og civilsamfundets rolle

27. anbefaler øget gennemsigtighed og klare retningslinjer i sanktionsprocessen, samtidig med at der værnes om retten til effektiv domstolsprøvelse for enkeltpersoner, der er opført på listen;

28. anbefaler, at vedvarende, dokumenterede, reelle og varige adfærdsændringer hos enkeltpersoner og enheder, der er opført på listen, som f.eks. samarbejde med internationale retsmekanismer, formelt anerkendes som et kriterium for at blive fjernet fra listen for at tilskynde til ansvarlighed og overholdelse;

29. foreslår, at der indføres en struktureret og gennemsigtig høringsmekanisme til civilsamfundets rapportering og deltagelse i sanktionsprocessen, med beskyttelsesforanstaltninger for whistleblowere, herunder oprettelse af et særligt kontaktpunkt; anbefaler, at der oprettes et budget til at styrke EU-Udenrigstjenestens kapacitet til systematisk at vurdere, undersøge, reagere på og behandle oplysninger og forslag fra civilsamfundet;

30. opfordrer Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at give Europa-Parlamentet en supplerende rolle med hensyn til at indsamle og foreslå tilfælde af alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, der skal tages i betragtning under sanktionsordningen, og til at give Parlamentet årlige rapporter om afgørelser om sanktioner under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner, herunder i forbindelse med omgåelse

af sanktioner; opfordrer til, at de henstillinger til listeopførelse, der er indeholdt i Parlamentets beslutninger, tages grundigt i betragtning af Rådet;

Forebyggelse af omgåelse samt styrkelse af håndhævelsesværktøjer

31. opfordrer til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner revideres for at forhindre omgåelse af sanktioner, ved at der udstedes utvetydige og ajourførte retningslinjer for forbuddet mod at stille økonomiske midler og teknisk og materiel støtte til rådighed for enkeltpersoner og enheder, der er opført på listen, hvor det præciseres, at forbuddet mod at yde teknisk og materiel støtte omfatter ikkefinansiel bistand såsom IKT-infrastruktur, software, juridisk bistand og cyberværktøjer, der anvendes til undertrykkelse; understreger behovet for at styrke EU's sanktionsordning ved at udvide og diversificere anvendelsen af sekundære sanktioner med henblik på at målrette dem mod statsansatte, enheder, virksomheder og enkeltpersoner, der bidrager til at muliggøre overtrædelser eller omgåelse af sanktioner, som gør det muligt for autoritære regimer at fortsætte deres alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

32. opfordrer Kommissionen til at styrke samarbejdet med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, myndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge og nationale finansielle efterretningsenheder med henblik på systematisk at fastslå, om uigennemsigtige finansielle produkter, kryptoaktiver og offshorestrukturer anvendes til at omgå sanktioner;

33. opfordrer til krydsopførelse af enheder under både den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner og geografiske sanktionsordninger, hvor det er relevant;

34. opfordrer Rådet til at revidere undtagelsesklausulerne for at sikre, at kontrakter, der er indgået, før en enkeltperson opføres på listen, ikke gavner deres familiemedlemmer eller samarbejdspartnere eller enheder, der kontrolleres af den person, der er underlagt sanktioner;

°

° °

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.